

Kratki premisleki o bistvu železnic

30. januar, 1842

1 Dobro premisli te reči, in tedaj boš tudi z zavezanimi očmi uzrl, kar je težavno, ter to nadvse zlahka in v celoti doumel.

2 Kako velik je razkorak med ubogim in potrebnim človeštvom ter bogatimi razsipneži in oderuhi – pa tudi onimi, ki so sicer obdarjeni z blagostanjem in premoženjem, a imajo vendarle vsaj stoti, včasih celo petdeseti del svojega srca napolnjen z ljubeznijo do bližnjega? Pravim ti: ta razlika je komaj sto proti ena! – Povej Mi tedaj, kdo bo pridobil pri tej veliki veji industrije? Pretežni del ubogih in potrebnih ljudi gotovo ne, prav tako ne boljši in pravičnejši prebivalec dežele, temveč edinole samoljubni, pohotni, po razkošju hrepeneči razsipnež, združen v tesno zavezništvo z dobičkaželjivim oderuhom. Zakaj torej tako?

3 Kdor plača kravo, temu pripada tudi mleko, pravi starodaven pregovor. Kdo pa gradi to cesto? Ti praviš: Država, s pomočjo tistih, ki že sedaj posedujejo tolikšno oderuško bogastvo, da morejo državi v ta namen vnaprej dati vsoto, katere ne želim izreči. Dobro torej. A kaj mora država storiti v zameno? Ti praviš: Izdati jim mora dobro obrestovane dolžniške listine in njihovo zveneče posojilo trdno zavarovati za življenje, smrt, ogenj in umor. Tudi to je prav. Toda kdo bo naposled povrnil veliki dolg skupaj z visokimi obrestmi? Oho, že tukaj skomigaš z rameni? Da, prav imaš, da skomigaš! A prišla bo tudi doba, ko bodo mnogi strašno močno skomigali z rameni in naposled začeli tresti ves svoj život. In prav posebej se bo pri mnogih začel tresti trebuh in bo tožil nad svojo praznino.

4 Glej, prav zato, ker si skomignil z rameni, ti hočem dati odgovor, in ta se glasi takole: da bi si država potem, podobna Pilatu, mogla mirne vesti umiti roke, ko bodo te poti kmalu postale črvice, jih bo že prej, pri bolj zdravem lesu, morala skoraj povsem izročiti v roke oderuštva kot njegovo last. Povej mi, kateri ubogi in revni bodo sploh kaj pridobili tam, kjer bo ostrozobi oderuh v vroči lakoti glodal po mrtvem okostju in ne bo našel niti za en sam grižljaj več mesa na njem! A ti meniš: Sprva bo ta krava dajala toliko mleka, da bo iz njegovega velikega obilja mogoče pomagati vsem! A jaz ti pravim in te sprašujem: Ali nisi še nikoli videl, kako poleti lovijo muhe? Postavijo jim dišečo in slastno jed ter vanjo zamešajo strup; tedaj rojijo uboge muhe v množicah tja in se do sitega najejo slastne jedi. Kaj pa je njihova usoda takoj zatem, tega ti ni treba še posebej razlagati.

5 Torej bo mogoče tudi tam v zunanjem, telesnem in posvetnem življenju; a še mnogo bolj, in to neizmerno bolj, v notranjem duhovnem pogledu! Povem ti: ta krava bo zgolj izročena oderuštva, ki jo bo do dobra pomolzlo; do ubogih pa ne bo prišla niti zadnja kaplja sirotke. A prišlo bo do tega, da bo nazadnje ubogi moral tej kravi dajati vso svojo krmo, čeprav bo dajala vse manj in manj mleka, samo zato, da bi zopet postala molzna in bogata z mlekom za oderuštvo. – Toda bodi prepričan: Te krave ne bom nikdar blagoslovil, kajti krava je v hlevu oderuštva!

6 Kakor trgovec dandanes vzklika: »Blagor deželam, po katerih se vozi po železnih

cestah!«, tako bo kmalu zapel povsem nasprotno pesem in jo bridko tarnajoč prepeval. – Vaši najlepši voli bodo odpeljani proč, vi pa boste za visoko ceno grizli suhe in shirane ovne. Vaše žlahtno vino bodo uživali tujci, vi pa se boste za visoko ceno krepčali s tem, kar priteka iz greznic. Vaše lepo sadje in vaše žito bodo použili drugje, vam pa zanje ne bodo ponudili nikakršnega nadomestila. Vaše gore, bogate z lesom, bodo postale gole in razgaljene; jaz pa zaradi tega ne bom odvrnil zime. Sicer boste od drugod zlahka in po nizki ceni prejeli sukna in vsakršne oblačilne tkanine, toda ljudstvo vaše dežele, ki je le ubožnejša dežela, bo stokalo in jokalo. Mnogi bodo segli po beraški palici, mnogi pa bodo kot dolžniki, nezmožni poplačati svoj dolg, preklinjali za zidovi dolžniških zaporov.

7 Mnogi bodo v kratkem času prepotovali velike razdalje, in marsikateri bo z lahkoto hodil v gledališča, na plese in druga veseljačenja po tujih mestih. In nastalo bo pravo središče vseh vrst zabav in razvedril. Toda poslušaj: Kaj in koliko bova od tega pridobila Jaz in Moje kraljestvo, to je povsem drugo vprašanje! Razkošje vseh vrst, nove posvetne potrebe, napuh, ošabnost, blišč in bahavost, tuje pokvarjene navade, nečistovanje, vlačugarstvo, pozaba na Boga, sebična ljubezen do samega sebe, pohlep po dobičku, požrešnost in nebrzdano prenašanje pri razsipnežih, zaničevanje domovine, prezir do vsega, kar se nanaša Name, hladnosrčnost do revščine bratov, celo zaničevanje državnih postav, kadar bi te hotele omejiti dobiček – iz vsega tega pa bo vzniknilo splošno nezadovoljstvo! A o nadaljnjih lepih posledicah tega za zdaj molčimo. Izkušnja pa vam bo šele izročila potrdilo o tem gotovinskem prejemu, zapisano z krvavo rdečimi črkami in podpisano od nešteti ubogih!

8 Kako je torej takšno industrijsko podjetje, in še zlasti njegov uspeh pri Meni zapisan, si prav lahko sami predstavljate!

9 Apostoli so Moje besede ponesli v vse konce sveta, in to brez železnic. In vendar je bil to najpomembnejši blagor za vsakega človeka, ki mu je do Mene in do večnega življenja. In Moji izvoljeni so prihajali k Meni ter Me našli zagotovo tudi brez železnic! A kdo ve, čemu vse bodo še služile železnice? V vseh Mojih nebesih jih doslej še ni, toda – lahko bi se zgodilo –, da bom Jaz nazadnje sam dal nebo za prihodnost prekriti z železnicami, da bo znova povsem kovinsko, kakor je bilo v dneh Noeta in Lota! Tedaj bom tudi Jaz svoje sedanje Lote izpeljal iz mest in mestom dal delež Sodome in Gomore!!! – Dobro razumi to. Amen.

Jakob Lorber

[Nebeški darovi 2](#)